

derfor siger man derovre, at det er daarligere Tider. Men endnu ere Tiderne dog ikke daarligere derovre, end at jeg, da jeg kom til Bunds i disse Ting, ikke kunde lade være at sige til de Folk derovre: Jeg kender Folk hjemme, der have det daarligere. Blandt de Folk, der maa betale den Underbalance, I saa trygt skriver paa Danmarks Regning, er der dem, der have det daarligere, end I have det, og saa længe jeg kender saadanne Folk, har jeg et vist Hensyn at tage til disse danske Skatteydere. Jeg er villig til at hjælpe jer til taaleligere Forhold, men det hjælper vist ikke, at vi sende flere Penge ud til Vestindien. Hvis en Mand siger til mig: Hør min Ven, du skal ikke bryde dig om at betale dine Renter og Afdrag til rette Tid, for hvis du lader være dermed, skal jeg nok betale dem for dig, tvivler jeg meget paa, at jeg saa nogen Sinde fik betalt mine Renter og Afdrag i rette Tid. Jeg vilde snarere tillade mig en Luksus i en eller anden Retning — vedkommende betalte jo for mig, og jeg havde ikke nødig at anstrenge mig. Saaledes vilde Forholdet ogsaa være i Vestindien, hvis vi bleve ved at betale Underbalancen og bleve ved med at sende Penge ud til Vestindien, hvad visse Folk tro er den eneste Redning; de tro, at den eneste Hjælp er kontante Penge. Jeg tror, at det er en daarlig Hjælp, derved fremmes ikke Energien derude, derved skabes der ikke bedre Tilstande. Nej, lad os administrere paa en anden Maade, lad os skabe bedre Forhold paa mangfoldige andre Omraader. Det kan gøres og det, uden at vi behøve at ofre store Summer paa det. Jeg henviser der til Kommissionens Betænkning. Det kan endog gøres, uden at vi behøve at ofre det mindste, naar vi bare ville tage lidt økonomisk og fornuftigt fat. Set fra et økonomisk Standpunkt er der ingen Grund til, at vi skulle sige: Vi maa for al Ting af med disse Besiddelser. Det vilde være fjøllet; men der er en anden Ting, som man ikke kan se bort fra, og det er den Behandling, som er bleven den indfødte Befolkning derude til Del. Hvis vi ikke skabe bedre Tilstande for den, hvis vi ikke ville gøre noget alvorligt, men kun hist og her sætte en Lap paa, nytter det altsammen ikke noget, saa er det Synd for den Befolkning, og saa maatte vi helst søge at blive af med dem. Men jeg tror, der kan gøres noget, og haaber, at det vil blive gjort.

Der er blevet sagt, at der var ingen Oplysninger om, hvad disse Øer vare

værd, om de vare 20 Millioner værd eller mere eller mindre. Men naar man skal til at vurdere paa den Maade, saa vil det blive en meget vanskelig Sag; man kan jo ikke gaa ud fra, hvad Ejendommene kunne vurderes til Mand og Mand imellem. Thi fordi jeg ejer en Ejendom, og den er saa og saa meget værd, er det ikke sikkert, at et andet Land kan være tjent med at give Danmark det for den Ejendom; thi den bliver jo ved at være min private Ejendom. Det er derfor en af de Ting, som jeg ikke vil eller bør svare paa og vel sagtens heller ikke kan give ordentligt Svar paa. Det er noget, der beror paa Statsmandskløgt, hvorvidt der overhovedet kan komme noget ud deraf, naar Tiden kommer, om den overhovedet kommer.

Hvad det ganske Mellemværende med den danske Statskasse og den vestindiske Kolonialkasse angaar, ville de Herrer af Betænkningen se, at mine Kolleger i Kommissionen foreslaa, at det skal stryges ud fra den Betragtning, at det kan ikke nytte, naar vi tænke paa at ophjælpe disse Øer, fremdeles at køre med denne gamle Underbalance og denne gamle Skyld. Jeg siger: Nej, det indser jeg saa meget godt, men det turde dog være, at hvis de Medlemmer, der modsatte sig Øernes Overgang til Amerika, ogsaa modsætte sig en ordentlig Reformering af Forholdene derovre, kunde det Spørgsmaal atter komme til at spille en Rolle, og da vilde jeg helst have, at dette Beløb skulde staa der som et rente- og afdragsfrit Laan til disse Kommuner. Vi have mange Kommuner herhjemme, der af Staten have faaet rente- og afdragsfrit Laan; hvorfor skulde vi saa ikke kunne lade disse vestindiske Besiddelser have et rente- og afdragsfrit Laan. Vi vide jo ikke, hvordan Tiden kan forme Forholdene, og skulde dette Spørgsmaal en Gang komme op igen, tror jeg, at det kunde være hensigtsmæssigt at kunne henvise til, at saa stort er Mellemværendet egentlig mellem Danmark og Kolonialkassen.

Der kunde være mere at fremdrage, men da jeg egentlig ikke mener, at dette har saa stor aktuel Værdi ved denne Lejlighed, som naar Spørgsmaalet en Gang direkte kommer til at ligge for, kan jeg indskrænke mig hertil. Jeg havde helst tiet, hvis ikke det ærede Medlem for Esbjerg paa en Maade havde tvunget mig frem. Han vil finde i alt Fald de fleste af disse Oplysninger, som han lyste efter, i Kommissionens Betænkning, naar han vilde gøre sig den Ulejlighed at studere